

Bócsai Hírek

2018. augusztus – Újkenyér hava

Készülünk a Szüreti Napokra

A TARTALOMBÓL

Torockón jártunk

Volt diákotthonosok találkozója

Egyházi gyerektáboraink II.

Falunapi benyomások

További fűtéstámogatás lesz

A Szüreti Napok programja

Balról jobbra: Petróczi Andor (edző), Módos Péter (Kozma István Birkózó Akadémia edző, Olimpiai bronzérmes), Szőke-Tóth Mihály (polgármester), Árvai Márk (Budapest Kertvárosi SE edző), Wöller Gergő (Budapest Vasas SC edző), Petróczi Balázs (edző)

Nyárvégi birkó-tábor

Egy év kihagyás után ismét rendeztek tábort községünkben a birkózók. Az ötnapos rendezvényen a helyi és soltvadkerti fiatalok mellett több budapesti, kiskunfélegyházi és kiskunhalasi gyerek is részt vett. A célcsoport a 8-14 éves korosztály volt, az edzéseket pedig olimpikon, Módos Péter, az ifjúsági válogatott jelenlegi edzője vezette. A kemény munka mellett „becsúszott” egy kis nyaralás is: a mintegy 50 sportoló egy napot a Büdöstónál töltött, élvezve az egyre modernebb strandot.

K. L.

Torockó mindig szép!

Augusztus első hétvégéjén ismét népes delegáció utazott erdélyi testvértelepülésünkre, Torockóra. A mintegy ötven bócsai több kisebb busszal és személyautókkal indult útnak

a hegyek között megbúvó csodálatos kis falvakba.

Torockó nagy ünnepén szokás szerint birkapörkölt főtt a bócsaiak bográcsában, míg Önkormányzati Hivatalunk

dolgozói a sokak által várt palacsintát sütötték. A színpadon a Boróka Citerazenekar és Tóth János zenekara gondoskodott az alföldi hangulatról.

Az ünnepség jelentős háttéreménye volt a testvértelepülések kerekasztala: az ezen részt vevő Torockó-unkatestvér-falvak vezetői úgy döntöttek, hogy idén közösen az ottani iskola vizesblokkjának felújításához nyújtanak támogatást.

B. H. – K. L.

**A szüreti felvonulásra
10 felnőtt vendég
helyet keres pótkocsin,
ahol az indulási ponttól
végigélvezhetik a felvonulást.
Bócsa rajongók,
akik messziről érkeznek.
Természetesen fizetség
ellenében kérik a lehetőséget.
20/9466-727**

A nem gázzal fűtőket is bevonták

... a rezsicsökkentésben részesülők körébe. A Magyar Kormány július 25-én tartott ülésén határozatot fogadott el arról, hogy a kiépített gázhálózattal rendelkező településeken fával és szénrel fűtők is meg fogják kapni a téli rezsicsökkentést.

A döntés meghozatalában fontos volt az a figyelemfelhívó levél, amit a választókerületünk polgármesterei közösen írtak alá és juttattak el Pintér Sándor belügyminiszterhez, valamint Lezsák Sándor országgyűlési képviselőhöz, jelezve benne a teljeskörűség szükségességét.

A Magyar Közlöny szerint a kormány a Központi Statisztikai Hivatal elnöke útján – a rendelkezésére álló adatok felhasználásával – ellenőrzi és felméri azon lakott magyarországi ingatlanok településenkénti aktuális számát, amelyet nem vezetékes gázzal vagy távfűtéssel fűtenek, és erről tájékoztatja a pénzügyminisztert, aki a támogatás ügyében illetékes.

A kormány felkéri az érintett helyi önkormányzatokat, hogy tegyék lehetővé, osszeítsák és haladéktalanul to-

vábbítsák a Belügyminisztériumnak az igénybejelentést a téli rezsicsökkentés korábbi intézkedéseiben nem részesült, gáz- vagy távhőszolgáltatási szerződéssel nem rendelkező háztartások részére, a következő elvek szerint:

a) háztartás alatt a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény 4. § (1) bekezdése alapján az egy lakásban együtt lakó, ott bejelentett lakóhellyel vagy tartózkodási hellyel rendelkező személyek közössége értendő,

b) a felmérés keretében az igénybejelentés végső határideje 2018. október 15-e,

c) az igénybejelentés feltetele annak tudomásul vétele a bejelentő részéről, hogy az Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság ellenőrzi, hogy a bejelentő háztartása korábban téli rezsicsökkentésben nem részesült,

d) a természetbeni támogatás a fűtőanyagra vonatkozik, a támogatás nem fedezi az egyéb, például a szállítási, darabolási költségeket.

Német nyelvvizsgára készülsz?

A segítség Bócsán található! Gyere ki az itt élő tanyás németek törzsasztal-találkozójára az Abonyi Fogadóba! Minden hónap 1. keddjén 18 órai kezdettel összegyűlnek az itt élő külföldiek, hogy találkozzanak és beszélgesse-nek egymással. Veled is!

Nem mersz kapcsolatba lépni velük, félénk vagy?

Mi összehozunk a legtörelmesebb és legkedvesebb dajcsokkal. Csak gyere ki!

**Káposzta Lajos és
Rakonczy Tünde
nyelvtanárok**

Bócsa kitesz magáért

Van mire készülnünk: szeptemberben Szüreti Napok, novemberben Böllérfesztivál. Álljanak mottóként itt a jeles vendéglős, Gundel Károly közel száz évvel ezelőtt papírra vetett gondolatai:

„A meghívásban ígéret rejtőzik, amelyet be kell tartani. És ha sikerül? Vajon van-e nagyobb és tisztább öröm, s van-e az életnek mélyebb tartalma és feladata annál, mint hogy embertársainkkal valami jót teszünk, nekik örömet okozunk? Ezzel tesszük életüket — ha csak egy napra, vagy csak pár órára is — kedvesebbé, derűsebbé, szebbé. Természetes, hogy ehhez kötelességünk minden eszközt igénybe venni, ami módunkban áll, hiszen a meghívásban tett ígéretet teljesítenünk kell.”

Honlap angolul és németül

Mindenképpen nyitás a világ felé, ha egy településnek sokrétű, élvezetes honlapja van. Ha pedig ezt rendszeresen frissítik, az még jobb. És ha ez a honlap idegen nyelveken is elérhető, akkor az is ért minket, aki nem magyar. Mostanában pedig egyre több ilyen érdeklődő van: gondoljunk csak a birkózó és tájfutó kapcsolatokra! Ugyancsak ide tartozik az az egyre bővülő kör, akik külföldiként élnek itt, vagy éppen mifelénk szeretnének letelepedni. A külföldi turisták pedig a rendezvények és a szolgáltatások iránt érdeklődnek.

Ezért is vált aktuálissá, hogy többek keze nyomán tovább bővüljön a www.bocsa.hu. A Deutsch és az English menüpontokra (zászlócskákra) klikkelve elérhetővé válnak a német és angol nyelvű fejezetek.

Mit tartalmaznak ezek?

Olyan információkat, melyekre szüksége lehet a külföldinek községünkben:

szálláshelyek, éttermek, rendezvénynaptár, egyes attraktív programok rövid leírása (pl. Dutra találkozó, népzenei est, falunap), sportlehetőségek, gyógyfürdő és vadászat mint különleges programajánlat. Fontos a környező fürdők és látványosságok megemlítése, melyek a bócsai éjszakázásra ösztönzik a kíváncsi vendéget. A szövegekhez fényképek tartoznak, valamint sokszor a www.bocsa.hu idevonatkozó képgalériái is elérhetőek a külföldi érdeklődő számára.

A honlap idegen nyelvű átalakításában a következők működtek közre: Borbényi Hilda (szerkesztés) Hegyi Gabriella (angol fordítás) Káposzta Lajos (német fordítás és szövegoszeállítás), valamint Meissner Eva-Marie (német lektor).

Anyakönyvi hírek

Születtek (július):

Józsa Adél – an: Sztrainn Mariann

Csernák Léna – an: Deli Nikolett

Schneider Szonja – an: Endre Edina

Házasságot kötöttek (augusztus):

Viola Nikolett Judit és Csúzi Dávid

„A manócska kalapál...”

Énekek, tábortűz, kirándulások és biblikus hangulat — ezek jellemezték az evangélikus gyülekezet új kezdeményezését, a nyári gyerektábort, melyet augusztus közepén helyben, a templomkertben tartottak meg.

Az ötnapos ifjúsági tábor során kiskőrösi és tiszakécskei kirándulás, Vincze Lovarda, valamint erdei teljesítmény-akadályverseny

volt a program. Két este is bevonták a szülőket a programba: főztek, sütöttek és együtt énekeltek a tábortűznél a 22 csemetével. Talán a kalapálós manócska dal volt a legnyerőbb — de csak az „üvöltözős kategóriában”!

A tábor végére elkészült a „kezek ponyvája”, az utolsó zászlólevonásnál pedig minden gyerek emlékkendőt kapott. És hogy jövőre lesz-e

ilyen lehetőség? Bizonyára nem menekül meg tőle a lelkes presbitérium. Ezúton is köszönet Tóth Mártának a sikeres pályázatért, valamint a közreműködésért Frittman Kittinek, Gáspár-Bíró Katalinnak, Kőhegyiné Erzsikének, Veiszhab Ildikónak, Vida Györgynek és családjaiknak, no meg a többi önkéntes segítőnek...

K. L.

„Gyűjtsünk kincset a mennybe!” — Hittanos tábor Szekszárd-Sötétvölgyben

Július 9. és 14. között hittanos táborban vettem részt a Szekszárd melletti Sötétvölgyben. A 85 táborozóból 50 bócsai volt. Emellett kunszentmiklósi, lajosmizsei, soltvadkerti és tázlári gyermekek érkeztek a táborba.

A táborunk témája a következő volt: „Gyűjtsünk kincset a mennybe.” Ennek keretében három délelőtti foglalkozáson csoportokban dolgoztunk fel három bibliai történetet (Mt 25,14-30, Mt, 18,21-35, Mk 12,41-44) a tábor témájához kapcsolódóan. A csoportvezetők és a segítők minden reggel zsolozsmát imádkoztak Kovács Ferenc kecskeméti káplán atya vezetésével. A szentmiséken és a reggeli imákon gitáros ifjúsági énekeket énekeltünk.

Az első, hétfői nap az ismerkedésről szólt. Este nyitó szentmisén vettünk részt. A követ-

kező nap délutánján a kaksádi Szent Anna kápolnához túráztunk. Késő este éjszakai túrára indultak a gyermekek, melyet a tábor segítői szerveztek a csoportvezetők segítségével. Szerdán a Gemenci-erdő várt ránk. Az Erdei Vasút igazán nagy élmény volt mindenkinek. A tábori egyenpólónkon, melyet ekkor viseltünk, a tábor logója és mottója állt: „Készítsétek az Úr útját, tegyétek egyenessé ösvényeit!” (Mt 3,3)

Egy délután a szekszárdi Strand- és Élményfürdőben tölthettük el. Péntek délután akadályverseny következett. Csoportonként érkeztek a gyermekek a különböző állomásokra, ahol érdekes feladatok várták őket. Az akadályverseny és a tábor ideje alatt a táborozók talentumokat gyűjtöttek csoportjuknak, melyet egy-egy jócselekedetért kaptak, ezzel is felhívva a figyelmüket az Istentől kapott talentumok

kihhasználásának, felismerésének fontosságára. A tábor egyik záró eseménye az esti tábortűz volt, másnap pedig a záró, citerás-gitáros szentmise következett.

Lelkileg feltöltődve, élményekkel gazdagodva tértek haza a tábor lakói.

A tábor szervezője és vezetője Paragi Anikó hitoktató volt. Bócsáról ő és Mucsi Zsófia érkezett a gyermekekkel. Sokat segített a tábor munkájában Völgyesvári László és felesége Erzsébet néni. Ugyancsak bócsai segítőként érkezett Lukács Krisztián, Lengyel Zsolt és Kovács Illés. Nagyon köszönjük munkátokat!

A tábor támogatói: Kalocsa-Kecskeméti Főegyházmegye Ifjúsági Bizottsága, Bócsa Község Önkormányzata és Kunszentmiklós Város Önkormányzata

Kovács Illés

Dutrásaink Városföldön

Időről időre előfordul, hogy meglátogatják egymást a hasonló tevékenységet végző csoportok, egyesületek. Bócsán ez egy meglehetősen széles kör: sportolók, hagyományőrök, Torockó-barátok... és a dutrások. Augusztus 18-án a városföldi falunapra hívták meg őket, hogy jelenlétükkel és felújított munkagépeikkel emeljék a rendezvény fényét.

Az indulás reggel történt és lábom mentek el a csettegővel és az öt Dutrával a nem is olyan közeli községbe. Odaérve beálltak az induló felvonulók közé: a faluközpontról

a Dózsa-telepre majd vissza vezetett az út, közben pedig sokan megcsodálták őket. Ebéd után szabadtéri prog-

ramok következtek. Amíg a színpadon a fellépők követték egymást, a közönség odamehetett a nagy számban kiállított veterán gépekhez is és kérdéseket tehetett fel — köztük a bócsai delegációnak, amely a következőkből állt:

Bak Antal, Balogh Imre, Bíró István „Liba” (tőle a fotó), Bócsa Mihály, Kiskopárdi Lajos, Majer Jenő. Kiemelendő, hogy előtte egy héttel Csolyospálon jártak hasonló célból, és már készülnek a bócsai szüreti felvonulásra, mely minden év egyik fő attrakciója számukra.

K. L.

Bócsai ministráns Rómában -Kovács Illés római élményei-

„Keressd a békét és járd a nyomában!”, ezzel a mottóval rendezték meg a 12. Nemzetközi Ministráns Zarándoklatot július 29. és augusztus 4. között Rómában. Ennek a zarándoklatnak lehettem részese. A Kalocsa-Kecskeméti Főegyházmegye ministránsai Retkes Zsolt atya vezetésével zarándokoltak Rómába. Július 29-én délután indultunk Kalocsáról. Nagyon hosszú (22 órás) út várt ránk. 30-án délután értünk meg a szállásunkra. Kedd délelőtt Róma utcáit járva találkoztunk a különböző nemzetek ministránsaival, akikkel boldogan üdvözlöttük egymást magyarul, angolul vagy éppen németül. Kora délutánra már fokozódott a hangulat. A Szent Péter térhez közeledett mind a 90 ezer ministráns, hiszen ez a nap volt a zarándoklat nemzetközi napja. A Nemzetközi Ministráns Szövetség ugyanis ekkora szervezte meg a ministránsok fesztiválját. A délután folyamán bemutatkoztak a különböző országok, köztük Magyarország is, majd közös éneklés, imádság következett. Ezt követte a pápai audiencia, azaz a pápával való találko-

zás. Ez volt zarándoklatunk csúcspontja. Róma püspöke pápamobilján haladt el a kardonok között. Természetesen hatalmas üdvözlés fogadta. Hála Istennek, nagyon közelről

láthattam Ferenc pápát.

Az egyházfő ezt követően a ministránsaihoz szólt. Bátorított minket, hogy tovább végezzük szolgálatunkat, majd közösen imádkoztunk a világ

békéjéért. Az imatálalkozó végén pápai áldását adta ránk. Felemelő élmény volt, hogy a világnyelvek mellett magyarul is köszöntötték a ministránsokat a Szent Péter téren, mivel a magyar volt a második legnagyobb nyelvcsoporthoz a német után. A buszokon, metrókon büszkén vállaltuk magyarságunkat a különböző egyházi énekeink éneklésével. Természetesen nem maradhattak el az akár külföldiek által is jól ismert népdalaink sem. A hét többi napján megtekintettük a négy pápai bazilikát, köztük a Szent Péter bazilikát. Persze nem maradhatott ki a programból a Colosseum, a Spanyol lépcső és a Trevi kút megtekintése sem. Péntek délelőtt szentmisén vettünk részt, délután pedig a tengerben fürödtünk. Mivel 10 éve ministrálok, így ez a zarándoklat egyfajta jubileumi ünnepség volt számomra. Nagyon nagy élmény volt részt venni ezen a találkozón. Büszkén képviseltem Bócsát! Ezúton is szeretném megköszönni a Kalocsai Érsekségnek, a Bócsai Szent Margit Egyházközségnek, Mezei Ferenc plébánosnak, Paragi Anikónak, az Egyházközség elnökének és nem utolsósorban Szüleimnek a támogatást, mivel nélkülük nem juthattam volna el az Örök Városba, Rómába.

Kovács Illés

„Jó volt itt!”

A bócsai diákotthon hajdani lakói találkoztak az iskolában július legvégén. Ők voltak azok a tanyasi gyerekek, akik hét közben ebből a bentlakásos intézményből „léptek át” az iskolai tantermekbe. 1976 és 1993 között működött az iskola mögött a diákotthon, illetve más

bentlakó diák jött össze, hogy emlékezzenek a nem is olyan régmúlt időkre.

A megjelentek először Káposzta Lajos vetítése során böngészték az archív fotókat és találták meg — nagy nehezen néha — saját magukat.

A megjelenteket ezt követően

néven a kollégium.

Az iskola zsbongójában a több száz gyerekből 50 hajdani

Szöke-Tóth Mihály polgármester köszöntötte. Beszél az iskola jelenéről, a fejlesztésekről és

a küszöbön álló beruházásokról. Hangsúlyozta, hogy az egyre növekvő gyerekbearamlás ellenére, mely a környező települé-

és 1980 között, akkor még lobogó nagy hajjal látta el ezt a feladatot.

A beszélgetés iskolabejárással

sekről történik, a bócsai iskola elsősorban továbbra is a bócsai gyerekeké lesz. Az idén 80 éves Frittmann József „örökös igazgató” a diákotthon történetét mesélte el. A faluközpontban létesített modern épületben

folymatódott, mely a hajdani kollégium épületében érte el csúcspontját. „Itt volt a mi szobánk, itt laktak a lányok, itt a fiúk...” — csak úgy záporoztak az emlékek.

A menzán mindenki sorba állt

sokszor komfortosabb körülmények vártak a gyerekekre, mint odahaza, ahol eddig éltek.

Külön köszöntötték Rácz Imre, hajdani kollégiumi nevelőtanárt, aki Kecelről érkezett a találkozóra. A tanár úr 1976

— ezúttal azonban a marhapörköltért, melyet le is öblítettek az öregdiákok. Így folytatódtak a régi történetek sora egészen késő estig. Jövőre ugyanitt — remélhetőleg még többen.

K. L.

Fejezetek a 112 éves Bócsa történetéből

Tanyából városba

Az első diákothonos gyerekek hozzátartozói a nyitó szülői értekezleten (nem ülési sorban — akiket felismertünk): Odrobina Béla és felesége, Vida Jánosné, Frittmann Imre, Kürtösi Imréné, Frittmann Józsefné, Szűcs Imréné...

Amellett, hogy rendszeresen hírt adunk tanyasi iskolások találkozójáról, foglalkozunk kell azzal az időszakokkal is, amikor megtörtént a váltás: az 1970-es években megszüntették a külterületi iskolák nagy részét. Jó volt ez vagy rossz? Hogyan élték meg a községi vezetők, a tanítók és a diákok? És ami minket érint: hogy zajlott mindez Bócsán?

Az országos vezérelv szerint meg kellett szüntetni a gyerekek közötti egyenlőtlenséget. Pedagógiai szempontból kívánatos volt, hogy az adott település általános iskolájából kikerülő nyolcadikosok mindegyike elvégezze az adott fizikai, kémiai kísérletet, tudjon oroszul, illetve a felső tagozatban megfelelő szaktanártól tanulja meg az előírt tananyagot. Fontos volt a részvétel a tömegsport rendezvényeken és az úttörő életben. Ez pedig leginkább a központi iskolában volt megvalósítható.

Mint Frittmann József akkori igazgató visszaemlékezéséből kiderül, az elképzelés megvalósításához meg kellett találni a pénzügyi forrást és

társadalmi támogatást. Nem volt ugyanis népszerű az ötlet, hogy „ezután hétközben elviszik a gyerekeinket a messzi faluba”! Ne feledjük: korántsem rendelkezett min-

megyei művelődési osztályvezető közbenjárásával 100 %-os támogatással épült fel az un. hétközi otthon, azaz a 40 férőhelyes kollégium, melynek első igazgatója Csábi

A kollégista gyereksereg, a széleken Faragóné Vera és Rác Imre nevelőtanárok

den család autóval, emellett a gyerekekre is szükség volt a tanya körül.

A pénz a megyétől úgy került Bócsára, hogy Bodor Jenő volt fischeri tanító, akkori

István lett.

Az előírásoknak megfelelő diákothont 1976. január 24-én adták át, ünnepélyes keretek között. A sietségre jellemző, hogy a tanítás már

korábban bent folyt, a gyerekeket Tsz-teherautókon hordták be, és nem várták meg az átadással a kötelező nemzeti ünnepet, április 4-ét (Magyarország felszabadulása 1945-ben!)

Akkor 300 gyerek tanult a felduzzasztott bócsai iskolában: még a tanácsháza és a katolikus egyház termeiben is tartottak órákat. 1993-ig működött a diákothon, amikor is a tanyavilág elnéptelenedése és a tömegközlekedés javulása miatt már nem volt szükség a tanulók bentlakására.

Ha beleolvasunk az 1990-es évek elejének továbbtanulási jegyzékébe, kiderül, hogy akkoriban a ballagók közül osztályonként csupán 3-4 gyerek választotta a középiskolát. Túlnyomó részük szakmunkásképzőbe ment tovább, vagy egyszerűen ott-

hon maradt a gazdaságban. Manapság pedig főleg az érettségit adó intézményekbe mennek tovább és egyre többben diplomát is szereznek...

K. L.

Tanyás németjeink

Mi szeretjük a magyarokat!

Még az NDK-világból ismerik Magyarországot — és azóta tart a szerelem is. Mármost egymás között és a magyarokkal egyaránt. Oké, felmerül a kérdés: hogy mi volt ez az NDK? A harminc éven aluliaknak mondom: Németország keleti fele, a Szovjetunió által megszállt, szocialista német szektor, a Német Demokratikus Köztársaság. Ők amolyan „kelet-németek” voltak. És éppen 28 éve, hogy megszűnt az az államilakulat. Egy időben sokat jártunk egymáshoz, nekik mi voltunk a „majdnem nyugat”, ők pedig nekünk a „megfizethető német”. De aki akkor megszerette a másik országot, az most is szívesen beszél róla. Vagy éppen ideköltözik, mint azt tette a Kisbócsán élő Peter és Sylvia Lissel.

Áprilistól októberig rendszeresen itt vagyunk, meséli Peter, aki az NDK-s világban rendőr volt.

25 évig a közlekedésrendészetben dolgoztam, aztán bejött a nyugati világ és én nem kértem belőle — mondja önérzetesen. Inkább letettem a keletnémet egyenruhát, mintsem a nyugati legyen kényelmetlen. Valahol biztos igaza van.

Szóval Magyarország: a Balatonnál kezdődött, mereng el ifjúságán Sylvia. Trabanttal jöttünk és ki tudtunk bérelni egy egyszerű házikót. Volt olyan, hogy a magyar tulajdonos család addig a garázsban élt. De az is előfordult, hogy annyira nem volt pénzünk, hogy a Trabantban aludtunk. Na ja — néz rá mosolyogva férjére.

17 éve elkezdtek komolyan magyarul tanulni és megvették a kisbócsai tanyát a temető szomszédságában. Ők azok a németek, akik használják a magyar nyelvet

Sylvia és Peter Lissel kétoldalt, köztük a tanyaszomszédok, a Kubas család

és így beszélgetnek a szomszédokkal. Mivel otthon panziót üzemeltetnek Szászországban, a cseh határon, egyáltalán nem esik nehezükre „idegenekkel kommunikálni”. A magyar nyelv szép és hasznos — így Sylvia. Aztán amikor magyar vendégek jönnek hozzánk sielni, németországi motelunkba, akkor nagyon

meglepedőnek, hogy anyanyelvükön szölok hozzájuk. Kisebbségünk, Lisa is tud, hiszen félig-meddig itt nőtt fel.

A Lissel család nagyra értékeli a magyarokat: jó a hangulat a tanyavilágban, látogatják egymást és ha vendégeik érkeznek otthonról, nekik is megmutatnak mindent.

Ha valaki Magyarországon elvégez egy gazdatanfolyamot, nem kerítünk nagy feneket neki: olyan, mint egy szakmunkásvizsga. Kell érteni az állattenyésztéshez, ismernie kell a növényfajtákat és a talajtípusokat, plusz egy kis jogi ismeretanyag és kész. Mondhatni: rutinfeladat annak, aki belenőtt, ebben él és naponta csinálja. Igen ám, de ha valaki német anyanyelvű és éppen csak beszél valamit magyarul, akkor már felkapjuk a fejünket!

Martina Schulte-Gülker férjével, Jürgennel él egy kaskantyúi tanyán. Ezt a vidéket hívják a németek „igazi magyar pusztának”, ahol „hamisítatlan környezetben élhet a nyugati kapitalizmusban megfáradt menedzser”. Tina és Jürgen meglehetősen jó kapcsolatokat ápolnak a magyarokkal. Teszik ezt azért is, mert fiuk, Tristan — sokan emlékeznek rá — Bócsa általános iskolájában végzett. És olyan jól megtanult magyarul, hogy most már Kis-kunfélegyházán jár mezőgazdasági szakközépiskolába. A jövőjét „idehaza” képzei el... Ezzel pedig az anyuka életébe is

Egy aranykalászos német gazda

új szellemiséget hozott.

Merthogy messze van még a „fáradt öregkor”, itt pedig lehetne gazdálkodni! Igen ám, de a szőlő-gyümölcs ágazat nem igazán szimpatikus neki. Mint mondja, látja a szomszédok küszködését, néha pedig a kudarcokat — mint például az idei tavaszi fagyot.

A házaspár Északrajna-Vesztfália ill. Alsó-Szászország tartományból, azaz Északnyugat-Németországból származik. Ott a spárgatermesztés dívik — a német konyhának megfelelően.

Arra gondoltak, hogy az itteni homoktalaj és a lassan növekvő magyar piac (párosulva a külföldivel) talán eredménnyel kecsegtet.

Így hát Tina belekezdett egy aranykalászos gazdatanfolyamba Kecelen.

Ahogy meséli, nem volt egyszerű! Mint meséli, ért ugyan sok mindent magyarul, de ez bizony nem a konyhanyelv. Új fogalmak jöttek elő, melyeket németül sem mindig tudott hová tenni: csernozjom, siló, tápoldat, adószám... Hetente egy napot ott ült

az iskolapadban és tanulta a mezőgazdaság csínját-bínját. Szerencsére mindig kaptak magyar szakanyagot, mellyel hétfévenként a fiát és a bócsai némettanárnőt, Szlobodáné Rakonczay Tündét nyösztette. Még szerencse, hogy tetszett neki a dolog, így le tudta győzni a nehézségeket a lelkesedés és a szorgalom.

Aztán eljött a vizsgák ideje: a két gyakorlati rész, a növénytermesztés és az állattenyésztés után következett az írásbeli és a szóbeli.

Sikerült minden!

A bizonyítvány birtokában most már belevághat a család a spárgatermesztésbe. Kezdetben 3-4 hektárra gondoltak, ami néhány év elteltével hozná meg az eredményt. Közben ráérnek felkeresni a potenciális felvásárlókat és felkutatni a piacokat.

Annak idején így kezdték el a magyarországi svábok is. Úgy hogy — kis módosításokkal — a történelem csak ismétli önmagát

Káposzta Lajos

BBQ csirkenyárs héjas burgonyával, kukoricával

Hozzávalók: (4 személyre)

- * 2 ek olívaolaj
- * 1 nagy fej vöröshagyma
- * 2-3 dl paradicsomszósz
- * fél kk őrlött tarka bors
- * 2 szál friss kakukkfű
- * 1 tk pirospaprika (lehet csípős is)
- * 1 ek barna cukor
- * 1 ek szójaszósz
- * 1 kk borecet
- * 80 dkg filézett csirkecomb
- * 60 dkg újburgonya
- * 30 dk csöves kukorica (4 db)
- * hurkapálca

Elkészítés:

1. Az olajon megpirítjuk a finomra vágott vöröshagymát, majd hozzáadjuk a paradicsomszószot, a fűszereket és a barna cukrot. 5-6 perc alatt összefőzzük, besűrítjük. Szójaszósszal, ecettel tesszük pikánsabbá. Pépesítjük.

2. A csirkecombokat felkockázzuk, 1 órára sóoldatba tesszük (1 liter víz 5 dkg só). Lecsepegtetjük, felhúzzuk a hurkapálcákra.

3. Faszénen, alacsony lángon megsütjük, szinte csak füstöljük. Serpenyőben is megsüthetjük kevés olajon, oldalanként 2-2 perc alatt.

4. A sütés felénél ecettel megkenjük a saslikok minden oldalát a BBQ-szósszal, rápirítjuk a mázat, és levesszük a tűzről.

5. A köretekhez sósvízben előfőzzük a burgonyát és a kukoricát. Mikor megpuhultak, leszűrjük, lecsepegtetjük. Kicsit megolajozzuk, majd grillen, közepes lángon megsütjük. A csirkenyársat a maradék szósszal és körettel tálaljuk!

6. Elkészítés 60 perc + pácolás

Iskolakezdésre

- Az én kisfiam rendkívüli gyerek, tele van eredeti ötletekkel, igaz tanárúr?

- Ó igen, különösen ami a helyesírást illeti.

Bori néni pulóvert köt 40 km/órás sebességgel. A rendelkezésére álló fonal hossza 15 km.

A) Mennyire kell Bori néninek fölpörgetnie a sebességet, hogy befejezze a pulóvert, mielőtt elfogy a fonal?

B) Hogyan változik a sebesség, ha időnként Pista bácsi is beleköt?

C) Mekkora az a maximális sebesség, ami fölött Bori néni elveszti a fonalat?

Idős néni kopogtat a tanári ajtaján:

- A Pistike nagymamája vagyok és szeretném elkérni az unokámat az utolsó óráról.

- Az lehetetlen! Pistike ma nem is jött iskolába.

- Akkor hol van?

- Azt hiszem, az Ön temetésén.

Az egyetemista diák először megy haza iskolakezdés óta.

Az anyja mondja neki:

- Kisfiam, levágtam két tyúkot. Mit főztek belőlük?

Erre a diák:

- Pálinkát!

Könyvajánló

Felnőtt: Alan Gratz - Menekültek

1939. Németország:

JOSEF egy zsidó kisfiú, aki hajón szökik el a koncentrációs tábor fenyegetése elől...

1994. Kuba:

ISABEL és családja egy csónakon menekül el a folytonos lázadások és az éhezés elől. Remélik, hogy Amerikában békés jövő vár rájuk...

2015. Szíria:

MAHMUD szülőföldjét erőszak és rombolás pusztítja. Családjával elindul Európa felé. Útjuk átvezet Magyarországon is...

Három szívszaggató utazás a megmenekülésért. Elképzelhetetlen veszélyek: cápatámadás, bombázás, árulás... De a holnap reménye sosemvész el.

Habár Josefet, Isabelt és Mahmudot kontinensek és évtizedek választják el, hármuk története mégiscsak szorosan kapcsolódik egymáshoz.

Bátorság, küzdelem, túlélés. Mindent az új otthonért.

Kamasz: Cookie O'Gorman - Kamuzások kavarássok

Sally mindjárt begolyózik! Komolyan, ha a legjobb barátnője még egy lúzert rászabadít, tutira bekattan. Ahhoz, hogy megússza a ráerőltetett randikat, a lánynak szüksége van egy álpa-sira, méghozzá gyorsan, és Becks, a szívödlegesztő, szuperokos focistár vállalja is a feladatot. (Ami fura, mert Sally le merné fogadni a kedvenc griffendéles pulcsijában, hogy a srác sajna kizárólag barátként tekint rá.) De hiába a sok bizsergető csók? a hitelességért mindent!?, a barátnője mégsem veszi be, hogy Sally tényleg szerelmes Becksbe. A fene se gondolta, hogy néha az igazság tűnik a legnagyobb kamunak.

Gyermek: Patricia Geis - Jóéjtpuszi mindenkinek!

Este van. Szép napunk volt! De most már Cirmos, Tapsi, Röfi és Maci is aludni készül.

Takard be őket, adj nekik jóéjtpusztit, és teljesítsd a kívánságukat! Békés, nyugodt álmokat mindenkinek!

Amíg a kisgyerek a mesét hallgatja, becsúszthatja a szereplők kartonfiguráit és a kipattintható kellékeket a neki tetsző helyre. Esti mese és játék, amit minden lefekvéskor elővehetünk.

Sok szeretettel várunk mindenkit a Boróka Könyvtárba!

Hétfő: Szünnap

Kedd-péntek: 10:00 - 12:00 és 13:00 - 17:00

Szombat: 10:00 - 13:00

A mi keresztünk — a mi történelmünk

Idén a katolikus templom adott helyet a Szent István napja alkalmából tartott ünnepi istentiszteletnek Bócsán. Ezen a misét Mezei Ferenc plébános celebrálta. Először bibliai idézeteket olvastak fel felnőtt szolgálattelvők: Paragi Anikó és Kovács István. A kántori szolgálatot Lenthár Dezső látta el.

A prédikációt László Lajos evangélikus lelkész tar-

totta. Kezdeként a község címerében is látható bócsai keresztre hívta fel a figyelmet. Ez korántsem egy stilizált keresztény szimbólum, sokkal inkább egy megyei szinten ritka és értékes helyi lelet. Még az 1970-es években hozta be az iskolába egy diáklány: a szőlőjükben találták meg munkálatok közben.

Miért került bele ez a kereszt Bócsa címerébe? — tette fel a kérdést a lelkész. Először is azért, mert a mienk! Éppen úgy, mint az ezeréves magyar kereszténység. És ha megnézzük, mi maradt meg ebből az ezer- ezerszázéves Kárpát-medencei magyar történelemből, akkor erre a keresztre kell gondolnunk! Vajon azelőtt és azóta

hányszor kellett menekíteni a vallási kegytárgyakat és a hozzájuk tartozó tanítást? Mikor vált akár veszélyessé magának

kommunista idők hitvallóiról és jézusi tanítás őrállóiról, akik a régi világból intenek felénk?

A szertartás végén megke-

a keresztnek a birtoklása vagy csak említése? Mit tudunk akár a legutóbbi elnyomatás, a

resztelték Deli Laurát, a katolikus gyülekezet legfiatalabb tagját.

Birkózóverseny

— vagy inkább csapattalálkozó, ahogy a szervezők aposztrofálták. Hiszen a cél az, hogy legyen egy olyan nap, amikor az erők összemérése mellett megmutatják a családoknak és az érdeklődőknek, hogy mit tudnak — amennyiben ezek az emberek lelkesen elmennek a bemutatóra...

A Falunap előestéjén a Kozák-tónál zajlott a verseny, és közös bemelegítéssel vette

kezdését. A bócsaiak mellett Újpest vegyes csapata jelent meg, hogy megdöngessék a vajdaságiakat. Mert bizony Szabadka, Magyarokisznya és főleg Zenta legjobbjai jöttek el hozzánk erre a nemhivatalos eseményre. Mivel a fő cél a baráti találkozó volt, eredményhirdetés ezúttal nem történt.

K. L.

Falunap augusztus 19-én

Igen, idén megelőztük a nemzeti ünnepet. Ennek főleg praktikus okai voltak: leginkább az, hogy éjszaka mindenki szabadon bulizhasson, és másnap ne kelljen munkába menni...

A megnyitó zenei háttérét a Kiskunsági Vadászkiüt Egyesület tagjai adták. Szoke-Tóth Mihály polgármester az ünnep lényegéről beszélt: „Aki nem tud adott napokon és alkalmakon ellazulni, az utána nem képes nekifeszülni sem, amikor dolgozni kell. A pihenésre megvannak a megfelelő alkalmak, melyekkel élni kell! Illetve: tudni kell élni velük...”

A község három felekezeti papjai ökumenikus kezek között megszentelték a kenyeret, melyet utána elosztottak az ebédvendégek között a segítők. És ha már megemlégtettük őket: a községi dolgozók (hivatal, képviselők, intézmények) dolgozói kitétek magukért! Az ebéd szervezése, a nagy hőségben a vízosztás és a házigazda szerep ellátása példa értékű volt.

A délután folyamán zenei

program várta az érdeklődőket. A nagyszínpadon a műsort a Kiskőrös Város Fúvószenekara és Mazsorett Csoportja nyitotta, majd estig tartó citerezés vette kezdetét.

És mi volt még délután? A kreatív sátorban Maskarás Beatrix várta az érdeklődő gyerekeket – és felnőtteket is. A kreatív munkák fő nyersanyagát a strucc tojás adta. De lehetőség volt arc- és hennafestésre, lufihajtogatásra illetve hajfonásra. Ez utóbbira várta gyerekeket Pálfi Ica néni és Kutasiné Kalló Anett.

A Soltvadkerti Ijászok a lőtérre várták az ijászokdni vágyó felnőtteket és gyermekeket. Mindezek mellett volt lehetőség lézerharcra, buborékfocira, eurobungeera és virtuális valóság kipróbálására.

Az esti sztárvendég Komonyi Zsuzsi volt. A napot gyönyörű tűzijáték koronázta meg. Ezután „egyenes út” vezetett a Négykézláb buliba, melynek házigazdája DJ Shopy és DJ Joe volt.

Ennyit röviden. Bővebben?

Folytatás a 11. oldalon.

Falunap augusztus 19-én

Folytatás a 10. oldalról.

Kár, hogy nem etikus arcokat fotózni közelről: ahogy az emberek örülnek a találkozásnak, önfedten táncolnak, vagy éppen belekortyolnak a borukba. Persze van egy csomó kép és Balázs Viktor video a különböző internetes portálokon, melyeket érdemes megnézni...

Ez volt idén Bócsa a nemzeti

ünnepen. Még annyi megjegyzés idekívánczozik, hogy napközben mintha kissé kevesebben jöttek volna el a parkerdőbe. Viszont annál inkább beindult a tömeg a délutáni órákra. Elvitte az éjszakai buli a nappali ünnepet?

A falunapi oldalakat összeállította: Borbényi Hilda, Káposzta Lajos, Kovács Gyula

Horgászverseny a nemzeti ünnepen

Már hagyomány, hogy a Kozák-tó nem hagyja szárazon a horgászokat. Augusztus 20-án a reggeli órákról 28 versenyző lógatott a parton,

abban a reményben, hogy elnyeri a fődíj-biciklit. Az igen magas szakmai érdeklődést mutatta, hogy mindannyian előre bejelentkeztek, még-

hozza a legtöbb vidékről.

A tavat 1-2 óránként szigorú bizottság járta körbe: Bíró István „Liba” és Virág Dávid horgászról horgászra járva mérték meg a fogást, majd engedték vissza a vízbe. Mint elmondták, fontos, hogy a kifogott hal a visszaengedés előtt minél kevésbé károsodjon.

A fő hal a ponty volt. Ebből

a fajtából került ki a rekord-példány: 5,2 kg. A legkisebb „csaliméretű” hal pedig éppen 1 dkg-ot nyomott.

Az összesített legnagyobb tömegű fogás egy horgász esetében 33,35 kg volt. A résztvevők a verseny végén halászlét és birkapörköltet kaptak, majd kiosztásra kerültek a díjak és az érmek.

A Bócsai Önkormányzat lapja

Bócsai Hírek

Kiadja: Bócsa Község Önkormányzata
 Felelős kiadó: Szóke-Tóth Mihály, polgármester
 Szerkesztők: Káposzta Lajos és Borbényi Hilda
 Tördelés és nyomdai munkák: Kópia Nyomdaipari Kft., Kiskunhalas
 Felelős vezető: Dobosné Lichtenberger Csilla
 Megjelenik havonta.

XVIII. Bócsai Szüreti Napok

2018. szeptember 21-22.

SZEPTEMBER 21. PÉNTEK

XV. Főzőverseny Dudás Lajos emlékére

12.00 - Főzőhelyek elfoglalása

16.00 - Zsúrízés

17.00 - Eredményhirdetés

Nevezési díj: 2.500 Ft. Jelentkezési határidő: 2017. szeptember 17. (hétfő)

Elérhetőség: 70/400-9945, 30/743-3401

SZEPTEMBER 22. SZOMBAT

XVIII. Szüreti felvonulás

10.00 Gyülekező az Óvoda melletti Kultúrháznál

Szülői Munka Közösség

12.00 Fischerbócsa

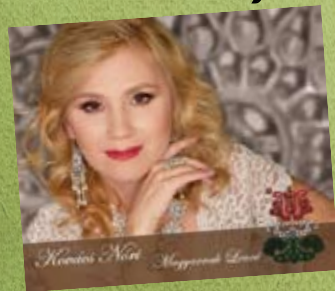
14.00 Tanács utca

15.00 Katzenbachfalu

16.00 Önkormányzati Hivatal Zárótánc

Buli hajnalig!

Az est folyamán az ételt, italt a Kozák büfé biztosítja!

A vendégsereget versekkel köszönti: Kovács Nándor kisbíró.
A felvonulás után sok szeretettel várunk minden mulatni vágyót
a Hungarikum és Közösségi Házban megrendezésre kerülő
Szüret-Végző Bálra,
ahol 23:00 órától fellépő sztárvendég: KOVÁCS NÓRI
a zenét Kiss Gyöngyi és Tasi Tamás biztosítja!
Az est folyamán étel, ital fogyasztása lehetséges!
Belépés díjtalan

MINDEN KEDVES ÉRDEKLŐDŐT SZERETETTEL VÁRUNK!

Bócsa Község Önkormányzata • További információ: 06 70 400 99 45

A műsorváltoztatás jogát fenntartjuk! • A rendezvényről hang-, kép- és filmfelvétel készüli

www.bocsa.hu, facebook: Bócsa Község Önkormányzata